

Full diocesà

21 de juliol del 2019

p4 i p5 —Nomenaments eclesiàstics al bisbat

p7 —50 anys de l'arribada de l'home a la Lluna

L'hivern demogràfic condiciona el futur

Durant el primer semestre de l'any passat van néixer a Espanya 179.794 infants i van morir 226.384 persones. Mai des de 1941 no s'havia enregistrat un nombre tan baix de naixement i un nombre tan alt de defuncions. L'any 2100 la població serà la meitat de l'actual, segons les previsions.

No tenim espai per a abordar les causes, tant socials com econòmiques, de la crisi demogràfica, però els estudiosos ja diuen que la baixa natalitat forma part del nostre sistema de vida. Un sistema que amaga conseqüències molt negatives per a l'estat del benestar, que no pot funcionar amb una piràmide de població invertida.

Aquest fenomen es repeteix al llarg de la geografia euro-

pea i preocupa el Sant Pare. Fa uns quants mesos recordava com en el seu recent viatge a Panamà moltes mares aixecaven els seus infants al seu pas «com dient "aquest és el meu orgull, la meva fortuna". En l'hivern demogràfic que estem vivint a Europa, quin és el nostre orgull?, ¿el turisme, la casa, el gos?».

Ja l'any 2017 el pontífex aprofundia en les causes últimes de l'esterilitat generalitzada d'Occident; causes lligades a la pèrdua de la fe: «A partir de la dècada dels seixanta del segle passat les noves generacions han anat rebutjant els ideals que van fer gran Europa. Es pot dir que han preferit la traïció a la tradició. El rebuig del que arribava dels pares ha anat seguit en el temps d'una dramàtica esterilitat.»

«La part que Maria ha escollit és la millor, i no li serà pas presa»

Diumenge XVI durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre del Gènesi

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Abraham a l'alzina de Mambré. Abraham seia a l'entrada de la tenda, quan la calor del dia era més forta. Alçà els ulls i veié tres homes aturats davant d'ell. Així que els veié corregué a rebre'ls des de l'entrada de la tenda, es prosternà, inclinà el front fins a terra i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, us prego que no passeu sense aturar-vos amb el vostre servent. Permeteu que portin aigua per rentar-vos els peus i reposeu a l'ombra de l'alzina. Entretant aniré a buscar unes llesques de pa i refareu les vostres forces per a continuar el camí que us ha fet passar prop del vostre servent.» Ells li respongueren: «Molt bé. Fes tal com has dit.» Abraham entrà de pressa a la tenda i digué a Sara: «Corre, pren tres mesures de farina blanca, pasta-la i fes-ne panets.» Després corregué cap al ramat, trià un vedell tendre i gras i el donà al mosso perquè el preparés de seguida. Quan tot era a punt, prengué mató, llet i el vedell, els ho serví i es quedà dret al costat d'ells sota l'ombra de l'alzina, mentre ells menjaven. Llavors li preguntaren: «On és Sara la teva esposa?» Abraham respongué: «És dintre la tenda.» Ell li digué: «L'any que ve tornaré aquí, i Sara, la teva esposa, haurà tingut un fill.»

(18,1-10a)

Salm responsorial

Senyor, ¿qui podrà estar-se a casa vostra?

(Salm 14)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

Germans, ara estic content de patir per vosaltres. Així continuo en la meva pròpia carn allò que encara falta als sofriments del Crist en bé del seu cos, que és l'Església. Ara jo sóc servidor d'aquesta Església: Déu m'ha confiat la missió de dur a terme en vosaltres les seves promeses, el seu misteri i secret, que d'ençà que existeixen els segles i les generacions humanes ell guardava amagat, però que ara ha revelat al seu poble sant. Déu ha volgut fer-li conèixer la riquesa i la grandesa d'aquest misteri que ell es proposava a favor dels qui no són jueus. El propòsit de Déu és aquest: que Crist, l'esperança de la glòria que ha de venir, estigui en vosaltres. Nosaltres l'anunciem. Sense fer distincions,

amonestem tots els homes i els instruïm en tots els secrets de la saviesa per conduir-los al terme del seu desplegament en Crist.

(1,24-28)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

En aquell temps, Jesús entrà en un poblet, i l'acollí una dona que es deia Marta. Una germana d'ella que es deia Maria, asseguda als peus del Senyor, escoltava la seva paraula, mentre Marta estava molt atrafagada per obsequiar-lo. Marta, doncs, vingué i digué: «Senyor, no us fa res que la meva germana m'hagi deixat sola a servir? Digueu-li, si us plau, que m'ajudi.» El Senyor li respongué: «Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària. La part que Maria ha escollit és la millor, i no li serà pas presa.»

(10,38-42)

«Estic content de patir per vosaltres. Així continuo en la meva pròpia carn allò que encara falta als sofriments del Crist en bé del seu cos, que és l'Església»

Preocupats i neguitosos

Jean Hakolimana, prev.

Més d'una vegada, els evangelistes, amb un fet puntual, transmeten un ensenyament general sobre la vida cristiana. És el que succeeix amb la visita de Jesús a casa de Marta i Maria. Maria ho deixa tot i es queda «asseguda als peus del Senyor». Tanmateix, la descripció que l'evangelista fa del seu comportament va més enllà i es fixa en els trets que caracteritzen el deixeble model: als peus del Mestre, atenta a la seva veu i alimentant-se del seu ensenyament. Alhora, Lluc descriu la seva germana com aclaparada per múltiples ocupacions, desbordada, preocupada i neguitosa. És un altre comportament que també se sol observar en les comunitats.

L'Evangeli no contraposa la vida activa i la contemplativa, ni l'escolta fidel de la Paraula de Déu i el compromís amb el món. Alerta més aviat del perill de viure absorbits per un excés d'activisme, una agitació interior permanent que pot contagiar nerviosisme i angoixa més que no pas pau i serenitat. Amb la disminució de recursos humans en les nostres comunitats, tendim a demanar als cristians que ens queden tota mena de compromisos i serveis. Si, al mateix temps, no som capaços de crear espais i moments per a conèixer Jesús, seure als seus peus i escoltar la seva paraula, correm el risc de fer créixer en l'Església l'agitació i el nerviosisme, però no pas l'Esperit de Jesús i la seva pau. Ens podem trobar amb unes comunitats animades per funcionaris aclaparats i nerviosos, però no pas per testimonis que irradien l'alè i la vida del seu Mestre. Volem imitar el Jesús que durant el dia es dedicava a alimentar la gent? No ignorem el Jesús que es retirava a la muntanya i passava la nit dedicat a l'oració.

La imatge

Una cosa és necessària, i l'altra no tant. L'acolliment de Marta no és menyspreable: beu per la set que tinguis, posa't còmode, et quedes a dinar, oi? ...; però val més l'acolliment de Maria, que escolta i cerca la sintonia amb el missatge de Jesús.

Com en un dinar: és més important allò que els comensals posen en comú i el goig de compartir que no pas el mateix àpat (i el mòbil!).

Jesús a casa de Marta i Maria (s. XVI). Tintoretto

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

22 dilluns

— Santa Maria Magdalena
Ct 3,1-4b o bé 2Co 5,14-17/Salm 62/Jn 20,1-2.11-18

23 dimarts

— Santa Brígida
Ga 2,19-20/Salm 33/Jn 15,1-8

24 dimecres

— Santa Cristina
Ex 16,1-5.9-15/Salm 77/Mt 13,1-9

25 dijous

— Sant Jaume Apòstol
Ac 4, 33; 5,12. 27-33; 12,2/Salm 66/2Co 4,7-15/Mt 20,20-28

26 divendres

— Sant Joaquim i Santa Anna
Ex 20,1-17/Salm 18/Mt 13,18-23

27 dissabte

— Sant Cugat
— Santa Natalia
— Santa Juliana i Semproniana
Ex 12,37-42/Salm 135/
Mt 12,14-21

28 diumenge XVII de durant l'any / Cicle C

— Santa Catalina Tomàs
Gn 18,20-32/Salm 137/Col 2,12-14/Lc 11,1-13

Provisió de rectors i vicaris per al curs vinent

Nomenaments signats pel bisbe el 9 de juliol

Paul Badibanga Mudimina: rector de la parròquia de Sant Martí Sescorts.

Andrey Castrillón Madrid: rector de les parròquies de Sant Fruitós de Balenyà, Sant Miquel dels Sants de Balenyà, Santa Maria de Seva, Sant Martí del Brull, Sant Jaume de Viladrover,

Sant Cristòfol de la Castanya i Sant Cebrià de la Móra.

Étienne Cishimbi wa Cishimbi: vicari de les parròquies de Santa Maria de Ripoll, Sant Josep Obrer de Ripoll, Sant Cristòfol de Campdevàdol, Sant Pere de Gombren, Santa Maria

de Borredà, Sant Julià de Vallfogona, Sant Romà d'Aranyonet, Sant Esteve de Comià, Sant Feliu d'Estiula, Santa Maria de les Llosses, Sant Bartomeu de Llaers, Santa Maria de Matamala, Sant Vicenç de Palmerola, Sant Julià de Saltor, Sant Bartomeu de les Ternes, Sant Esteve de Vallespirans, Sant

Les Jornades Interdiocesanes de Catequesi, pel novembre a Vic

Del 17 al 19 de juny es van reunir al Seminari de Vic els delegats de Catequesi de Catalunya i les Illes en la seva assemblea anual de fi de curs.

Van celebrar l'eucaristia a la cripta de la catedral, presidida pel bisbe Romà. Després van sopar al nou restaurant de la Casa Sacerdotal. Es va acordar que les Jornades Interdiocesanes de Catequesi tindran lloc al Seminari de Vic del 15 al 17 de novembre.

BIS- BAT DE VIC

Llorenç de Campdevàrol, Sant Sadurní de Noya, Santa Eulàlia de Viladonja i Sant Martí de Vinyoles de Portavella.

Jean Pierre Citenga Mujanyi: rector de les parròquies de Sant Quirze i Santa Julita de Besora, Santa Maria de Montesquiú, Santa Maria de Besora, Santa Llúcia de Siuret, Sant Pere de Sora i Sant Hilari de Vidrà.

Alejandro Enríquez Islas, M.J.: rector de les parròquies de Santa Maria de la Pobra de Claramunt, Sant Martí de Tous, Sant Salvador de Bellprat, Santa Maria de Clariana, Sant Cristòfol de Fillol i de la quasi-parròquia de Nostra Senyora de Fàtima d'Igualada; també capellà del monestir de Santa Teresa i Sant Josep de Carmelites Descalces de Jorba.

Florenci Gras Santolari: rector de les parròquies de Santa Maria d'Artés, Sant Fruitós de Bages i Sant Jaume d'Olzinelles.

Jean Pierre Havugimana: rector de les parròquies de Sant Pere de Santpedor i Sant Andreu de Castellnou de Bages.

Ricard Lázaro Medina: vicari des de les parròquies de la Pietat de Vic, Sant Domènec de Vic i Sant Julià Sassorba; adscrit a la parròquia de Sant Miquel dels Sants de Balenyà i capellà de la Residència d'Ancians de les Germanetes dels Pobres de Vic.

Balbino Ramon Mújica Torales: rector de les parròquies de Sant Hilari Sacalm, Sant Martí de Viladrau, Sant Mateu de Joanet, Santa Maria de Montsolí, Sant Andreu de Bancells, Santa Creu d'Horta i Santa Margarida de Vallors.

Jospe Maria Riba Farrés: rector, en quant que ho és de la parròquia de la Pietat, de la Residència d'Ancians de les Germanetes dels Pobres de Vic.

Jorge Luis Salas Barriga: rector de les parròquies de Sant Hipòlit de Voltregà, Sant Genís d'Orís, Sant Marcel de Salderra i Sant Esteve de Vinyoles d'Orís.

Oswald Sibomana: rector de la parròquia de Santa Maria d'Horta d'Avinyó.

Les colònies de la Delegació de Joves

El dia 7 de juliol finiren les colònies de la Delegació de Joves d'aquest any. A la casa de colònies El Colell de l'Esquirol es pogué gaudir d'una setmana de convivència molt enriquidora per a tots, joves i monitors: un total de seixanta persones.

Destaquem enguany el bon comportament de tots, la joia i alegria que es pogué compartir, com també la facilitat d'adaptació i acolliment dels nous participants.

Sant Llorenç de Bríndisi i Catalunya

Fra Valentí Serra de Manresa, caputxí

Juli Cèsar Russo (o Rossi) nasqué el 22 de juliol de 1559 a la població italiana de Brindis (o Bríndisi). L'any 1575 ingressà en l'orde dels framenors caputxins al convent de Verona, on rebé el nom de fra Llorenç de Bríndisi, nom de religiós amb el qual seria mundialment conegut. L'any 1582, un cop acabats els estudis eclesiàstics, rebé el sacerdoci i en 1602 fou elegit vicari general dels caputxins i començà una llarga visita pastoral, a peu, per totes les províncies d'Europa, entre elles la de Catalunya. L'any 1603, sant Llorenç de Bríndisi visità, doncs, els convents de caputxins de Catalunya i presidí el capítol provincial dels frares celebrat el 20 de juny de 1603 al convent de Montcalvari de Barcelona. La província caputxina de Catalunya comptava llavors amb 21 convents, 15 a Catalunya i 6 al Rosselló, ja que el Rosselló encara formava part de del territori català. En ocasió d'aquesta visita pastoral sojornà, entre altres, en els convents de Manresa i Solsona.

Al llarg de la seva vida religiosa Llorenç de Bríndisi ensenyà teologia i esdevingué un predicador infatigable i molt eloqüent, que es distingí pel seu peculiar fervor místic en la celebració de la santa missa. L'agost de 1609 l'emperador Rodolf II nomenà fra Llorenç de Bríndisi el seu ambaixador per a tractar amb el rei Felip III d'Espanya a propòsit de l'articulació de la Lliga Catòlica que reclamava la implicació de les monarquies catòliques d'Europa per tal de contrarestar l'acció i expansió del protestantisme a Europa. Una segona acció diplomàtica de Llorenç de Bríndisi davant de Felip III fou articulada a petició de la noblesa napolitana per tal de posar fi al mal govern que es vivia al Regne de Nàpols, i la començà el 5 d'abril de 1619, però es va veure interrompuda per la mort del sant a Lisboa, esdevinguda el 22 de juliol de 1619. El seu cos fou sebollit al monestir de clarisses de Villafranca del Bierzo, on es venera en l'actualitat.

L'any 1783 tingueren lloc les festes d'acció de gràcies promogudes pels caputxins en ocasió de la beatificació de Llorenç de Bríndisi, i foren molt celebrades a Catalunya, particularment al convent barceloní de Santa Madrona. Queda el ressò d'aquestes celebracions en l'edició d'estampes i goigs, on es posà de manifest la peculiar unció i pietat del sant caputxí en la celebració quotidiana de la santa missa.

Beatificat Llorenç de Brindis pel papa Pius VI el 23 de maig

de 1783 —i posteriorment canonitzat pel papa Lleó XIII el 8 de desembre de 1881—, foren editades críticament, entre els anys 1928 i 1956, les obres completes laurencianes, amb valuoses i sòlides aportacions teològiques. Proclamat «Doctor Apostòlic» el 19 de març de 1959 pel papa Joan XXIII, la festa litúrgica de sant Llorenç de Bríndisi se celebrava el dia 23 de juliol, i, arran de la reforma litúrgica, actualment s'escau el 21 de juliol.

El gravat que il·lustra aquesta nota històrica commemorativa dels quatre segles del traspàs de Llorenç de Bríndisi reproduïx un bell i expressiu gravat popular al boix, que amb motiu de la beatificació de 1783 divulgà a casa nostra l'impressor barceloní Bernat Pla.

50 anys de l'arribada de l'home a la Lluna

Reflexions de sant Pau VI

El 13 de juliol de 1969 el papa sant Pau VI va dirigir unes sentides paraules durant l'àngelus dominical, una setmana abans que l'home arribés a la Lluna.

«La ciència i la tècnica es manifesten en manera tan incomparable, completa i audaç que marquen la més alta de les seves conquestes i permeten de presagiar-ne d'altres que potser la imaginació no aconsegueix ni tan sols somiar. I això sorprèn més perquè ja no es tracta de somnis. La ciència-ficció es fa realitat.

»Reflexionem sobre l'home. Qui és aquest ésser capaç de tant, tan petit, tan fràgil, tan similar a l'animal, que no canvia i no supera els límits dels instints naturals, però que és tan su-

perior, tan amo de les coses, tan victoriós sobre el temps i l'espai? Qui som nosaltres?

»L'home és criatura de Déu, molt més que la Lluna misteriosa, al centre d'aquesta empresa, se'ns revela gegant. Se'ns revela diví, no en si mateix sinó en el seu principi i la seu destí. Honor a l'home, honor a la seva dignitat, al seu esperit i a la seva vida.»

El Sant Pare va fer aquesta reflexió una setmana abans que el primer home arribés a la Lluna el 20 de juliol de 1969. Aquell dia —ahir en va fer mig segle—, els astronautes Neil Armstrong, Edwin Aldrin i Michael Collins van arribar al mar de la Tranquil·litat, en el satèl·lit terrestre.

Televisió

A.D. Kingdom and Empire

Dirigida per Donnelly, Kelly i cia.

EUA, 2015. Intèrprets: Aniss Elkohen i George Georgiou. Es troba a Netflix.

La història, en dotze capítols, es basa en els Fets dels Apòstols, un llibre del Nou Testament.

Comença amb la crucifixió i mort de Jesús i els problemes que ha d'afrontar el governador de Judea a causa dels disturbis civils i del rumor que Crist ha ressuscitat.

Pere i els altres apòstols són arrestats per ordre del summe sacerdot Caifàs amb l'aprovació de Ponç Pilat.

Per al petit grup de seguidors del Crist, cada dia és una lluita per la supervivència, de manera que la missió que el Messies els va encomanar de difondre el seu missatge pel món sembla impossible.

Tanmateix, mantenen l'esperança i aviat disposaran de poder per a aconseguir-ho, gràcies a l'Esperit Sant.

La parròquia, comunitat eucarística (i II)

Romà Casanova, bisbe de Vic

L'eucaristia dominical és el centre, el cor de la vida parroquial. Donada la seva importància, i donada la manca de preveres al servei de les parròquies i comunitats, com també acceptant la debilitat de les comunitats, hem d'anar avançant en la celebració dominical única en totes les parròquies. No solament, però, per a distribuir millor les forces i servir tothom, segons les nostres possibilitats, sinó també per a entendre que la celebració de la missa no és tan sols una devoció personal, sinó que té sobretot una dimensió comunitària. L'eucaristia és el moment per excel·lència del trobament de la comunitat a redós de Crist ressuscitat. És el trobament de la gran família dels fills de Déu. La celebració eucarística dominical ha de ser expressió del que som. Ho hem de viure d'aital manera que si una persona no creient entrés en la nostra església en el moment de la celebració cristiana hauria de poder tenir l'experiència que enmig nostre hi ha una «presència», manifestada en el que celebrem i en la mateixa assemblea, convocada pel Pare en l'Esperit Sant. Recordem que la santa missa és celebrar Crist; encara més, l'Eucaristia és Crist mateix, donant-se per nosaltres, en el seu misteri pasqual, en la seva mort i resurrecció.

La trobada en l'eucaristia, en la mesura de les nostres possibilitats, s'ha de perllongar o preparar amb trobades formatives i festives. Un dels dies més propis per a la catequesi dels infants i joves és el diumenge, dia del Senyor, de l'Església. Aquesta catequesi ha de portar a la missa dominical, experiència de l'Església com a gran família on som tots: infants, joves, adults, ancians. I tot això amb la periodicitat pròpia dels cristians, des dels inicis. Nosaltres diumenge rere diumenge celebrem l'eucaristia, en el dia del Senyor. Recordem els màrtirs de Bitínia, la nord d'Àfrica, l'any 304, quan en ser detinguts els preguntaren per què es reunien aquest dia; ells respongueren: «És que el diumenge (*dies Domini*) no es pot interrompre.»

El Dia del Senyor, la celebració de la resurrecció del Senyor, dona ple sentit a l'assemblea que, reunida en l'escolta de la Paraula del Senyor i alimentant-se de Crist Pa de vida, és enviada a testimoniar l'obra de la salvació, amb la força de l'Esperit Sant. Redescobrir la missa dominical, així com el diumenge, dia del Senyor, i la dimensió comunitària són necessitats vitals per al futur de l'Església i de la mateixa humanitat.

